

Full diocesà

12 de febrer del 2017

p4 – Molta participació en els recessos d'Emmaús

p6 i 7 – Tradicions populars sobre sant Valentí

50 anys de caminar a Lurdes

Diumenge passat fou un dia gran per a les Hospitalitats de Lurdes de Vic i Solsona. Una gran jornada a Vic amb una 800 participants, que van començar a commemorar els 50 anys de pelegrinatges a Lurdes. La solemne eucaristia va omplir la catedral. Els cants del cor de l'Hospitalitat van donar relleu a la celebració, que va acabar amb el reconeixement públic dels presidents que han tingut les hospitalitats, així com els delegats comarcals i l'equip de metges.

El bisbe Romà digué en l'homilia que aquesta festa «és un moment propici per a recordar, per a passar pel cor, tantes i tantes bones vivències, trobaments, alegries, llàgrimes de felicitat, pau al cor, que el Senyor ens ha concedit per mitjà de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de

Lurdes. I molt especialment a la gruta de Massabielle».

I afegí: «Cinquanta anys és el que celebrem; però la vocació de les nostres Hospitalitats diocesanes és la de continuar servint i estimant en tot, especialment els malalts, discapacitats i ancians [...]. Cal descobrir que la font del nostre amor i del nostre servei no som pas nosaltres mateixos. El mateix que aquella font que brolla a la gruta de Lurdes i que pot associar tots els qui cerquen l'aigua i tots els qui volen rentar-se; així mateix la font de l'amor i del servei dels hospitalaris és Jesús mateix.»

Una processó fins al recinte del Sucre, on se serví un dinar que fou especialment festiu, amb els cants del músic Pep Sala, posà fi a una memorable jornada.

«Si no sou més justos del que ho són els mestres de la llei i els fariseus...»

Diumenge VI de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

(15,15-20)

Salm responsorial

Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.

(Salm 118)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots es temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

(2,6-10)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: [«No us penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los. Us ho dic amb tota veritat: Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei. Tot es complirà. Per tant, aquell que deixi de complir un dels manaments més petits, i ensenyi els altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; però aquell que els compleixi i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel.] Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus,

no entrareu pas al Regne del cel. »Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. [El qui digui al seu germà una paraula de menyspreu, serà reu davant el Sanedrí, i el qui l'insulti, acabarà al foc de l'infern. Per això, ni que et trobis ja a l'altar, a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena, i vés primer a fer les paus amb ell. Ja tornaràs després, a presentar la teva ofrena. Si algú et portar al jutjat, mentre hi aneu, enteneu-vos de seguida, abans no et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. T'ho dic amb tota veritat: Un cop allà, no en sortiries que no haguessis pagat fins l'últim cèntim.]

(5,17-37)

«Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar»

Llei de Déu, camí de vida

Jean Hakolimana, prev.

La noció de llei no passa pels seus millors moments. S'ha anat desgastant amb l'ús desproporcionat que se n'ha fet en la història. Avui dia, la sacralització de la llibertat i de l'autonomia de la consciència es perfilen com una alternativa incompatible. Amb les lectures d'aquest diumenge, som convidats a revifar el nostre amor a la llei de Déu, aquella que el poble jueu considerava un camí, la mà de Déu en què s'agafen tots els qui volen caminar en la seva llum. Els qui havien estat santificats per Déu havien de preservar la seva santedat evitant tot allò que fos incompatible amb la gràcia rebuda. La vinguda de Jesús constitueix un salt endavant en aquest camí. Jesús irradia, des de l'interior, els mateixos cors que la llei il·luminava des de fora. Ell és la llei de Déu inscrita en els nostres cors.

Per això, porta al seu compliment els manaments de Déu, en particular el manament de l'amor al proïsme, interioritzant-ne i radicalitzant-ne les exigències. L'amor al proïsme neix d'un cor que estima i que, precisament perquè estima, està disposat a viure les majors exigències. *«Jesús mostra que els manaments no s'han d'entendre com un límit mínim que no s'ha de sobrepassar, sinó com una tercera oberta a un camí moral i espiritual de perfecció, l'impuls interior des de l'amor. Així, el manament "No mataràs" es transforma en la crida a un amor sol·lícit que tutela i impulsa la vida del proïsme; el precepte que prohibeix l'adulteri es converteix en la invitació a una mirada pura, capaç de respectar el significat esponsal del cos»* (Veritatis splendor, 15).

La imatge

La nostra consciència ens diu que hem de fer el bé i evitar el mal. Déu, precisant més, assenyalà allò que és essencial en els deu manaments donats a Moisès, gravats en les taules de pedra. Jesús completa i aprofundeix la Llei de Déu. El Sermó de la Muntanya n'és un bon compendi. Ell és el Mestre i el model que hem de seguir.

Moisès (vers 1455). Jaume Huguet.
Museu Episcopal de Vic

Lit. hores: Setmana II

13 dilluns

—Sant Benigne, màrtir (†303)
Gènesi 4,1-15.25 / Salm 49 /
Marc 8,11-13

14 dimarts

—Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, patrons d'Europa (s.IX)
—Sant Valentí, màrtir
Fets 13,46-49 / Salm 116 /
Lluc 10,1-9

15 dimecres

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (†122)
—Santa Georgina, verge
Gènesi 8,6-13.20-22 / Salm 115 /
Marc 8,22-26

16 dijous

—Sant Onèsim, bisbe (c.†95)
Gènesi 9,1-13 / Salm 101 /
Marc 8,27-33

17 divendres

—Els set sants fundadors dels Servites, eremites i predicadors (s.XIII)
Gènesi 11,1-9 / Salm 32 /
Marc 8,34-39,1

18 dissabte

—Sant Eladi, bisbe (†632)
—Sant Àlvar, màrtir (†861)
Hebreus 11,1-7 / Salm 144 /
Marc 9,2-13

19 diumenge VII de durant l'any / Cicle A

—Sant Conrad, religiós (†1306)
Levític 19,1-2.17-18 / Salm 102 /
Corintis 3,16-23 / Mateu 5,38-48

Molta participació en els recessos d'Emmaús per a dones i per a homes

Informa: Comissions recessos d'Emmaús / DEAS

Durant els dos últims caps de setmana de gener es varen celebrar al Seminari de Solsona els recessos d'Emmaús. El cap de setmana del 20 al 22 el de dones, amb una participació de quaranta-sis dones i un equip organitzador amb vint-i-cinc dones més i el mossèn consiliari. El cap de setmana del 27 al 29 el d'homes, amb trenta-dos homes participants i un equip de vint-i-set homes, més el consiliari. En el nostre bisbat aquests ja són els tercers recessos, amb una participació total d'unes dues-centes persones.

Aquest recés està basat en el passatge d'Emmaús (Lluc 24,13-35); comença el divendres al vespre i acaba amb una missa el diumenge a la tarda, on s'hi afegeixen les famílies i amics dels participants, presidida pel bisbe Xavier. Durant el cap de setmana les persones que hi participen fan el camí d'Emmaús i, com els dos deixebles que anaven, amb el cap cot, cap a Emmaús, decebut i trist per la mort de Jesús, els caminants tenen l'oportunitat en algun moment del camí de reconèixer Jesús ressuscitat en la seva vida. Sovint també arriben al recés atribolats i amb el pes de tota una vida, i acaben el recés exultants i proclamant Jesús com a Senyor de les seves vides.

És un recés en el qual tothom que l'ha fet coincideix a afirmar que no es pot descriure; que ni amb les millors de les expressions segurament no es podria definir i, per tant, la

millor manera de conèixer-lo és fer-lo. Les vivències que es van experimentant al llarg del recés fan que el caminant descobreixi la Gràcia i l'Amor incondicional de Deu i la seva Misericòrdia. Tot un cap de setmana per a gaudir i compartir el que ens uneix: l'amor al proïsme.

Un any més, han estat uns recessos molt participats i conduïts amb molt amor en el quals tant les dones com els homes que hi varen assistir van sentir-se molt estimats i acompanyats. Cal destacar també la gran entrega dels dos equips organitzadors, els quals varen mostrar actituds d'acolliment i tendresa envers els participants. Jesucrist ha ressuscitat, en veritat ha ressuscitat!

Mans Unides: el món no necessita més menjar; necessita més gent compromesa

Vuit cents milions de persones continuen patint fam en el món. Davant les deficiències del model actual, manifestem el nostre suport a un model global de producció agrícola i consum més eficient i sostenible.

A la nostra opció manifestada l'any 2016 de plantar cara a la fam sembrant, ara hi afegim l'obligació de plantar-li cara amb compromisos concrets:

Compromís a fer que els aliments que produeix el nostre planeta serveixin per a alimentar la població mundial i no com a especulació i negoci.

Compromís amb una agricultura respectuosa amb el medi ambient, amb un aprofitament integral de la producció arreu. Compromís amb un model de consum sostenible que eviti la pèrdua i malbaratament d'aliments als països rics i garanteixi l'alimentació de les persones als països empobrits.

Al món hi ha menjar per a tothom, però no tothom pot menjar. Tenim l'obligació de fer un bon ús dels recursos que tenim al nostre abast. Déu ha destinat la terra i tot el que conté per a ús de tots els homes i pobles. En conseqüència, els béns creats han d'arribar a tothom.

Evitar consumir excessivament i sense sentit és un acte solidari i necessari que ens compromet a tots. Que les dificultats de l'actual moment econòmic no ens destorbin d'escoltar el clam dels més pobres de la terra i estendre'ls la nostra solidaritat.

Jornada de Famílies Cristianes a la Sagrada Família

La setmana de l'1 al 10 de març totes les diòcesis amb seu a Catalunya celebren la Setmana de la Família i de la Vida. El lema d'enguany, «L'alegria de l'amor es viu en família!», fa referència a l'exhortació apostòlica *Amoris laetitia*. Es pretén donar importància a l'amor viscut en el si de la família com a font d'alegria i d'amor, i estímul per a afrontar les dificultats al mateix temps que es comparteixen les il·lusions i els neguits.

El diumenge 26 de març es clourà la Setmana de la Família i de la Vida de forma conjunta amb una eucaristia celebrant el Dia de la Vida a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona a les cinc de la tarda. Des de la Delegació de Pastoral Familiar es preveu disposar d'autocars segons el nombre d'interessats. En tractar-se d'un acte organitzat a la Sagrada Família i degut a la seva capacitat i seguretat cal fer les inscripcions com a molt tard el dijous dia 9 de març.

Per a més informació i inscripcions: pastoralfamiliar@bisbatsolsona.cat, al telèfon 669 689 746 (Yolanda), a la vostra parròquia o a la Cúria Diocesana.

Tradicions populars sobre sant Valentí

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El dia 14 de febrer coincideixen, en el mateix jorn, la festa de Sant Valentí, prevere, i la de Sant Valentí, bisbe. En els darrers anys s'ha popularitzat enormement, com la «festa dels enamorats, el dia 14 de febrer (gràcies als interessos d'importants galeries comercials!)» i per influx d'una tradició irlandesa consistent a intercanviar regals en la mencionada data; un costum que s'ha implantat amb molta força, sobretot, als Estats Units d'Amèrica. L'origen d'aquesta festa hem de situar-lo en el fet que, segons una antiga tradició, el dia 14 de febrer resta vinculat a les festes paganes de la fertilitat, puix que aquell dia solia començar l'aparellament dels ocells amb la construcció dels nius i, per aquesta raó, en tal diada no es podia sortir a caçar animals de ploma. Ho recull, d'alguna manera, aquest adagi de la ruralia: «Per Sant Valentí, floreix el romaní i la garsa s'enfila al pi», és a dir, que amb el retorn del bon temps revifa la vegetació i els ocells pugen dalt dels arbres a fer niu just en els primers indicis de la proximitat de la primavera.

Per tal de cristianitzar una antiga festa pagana dedicada a la fertilitat anomenada «Lupercals», celebrada els dies 14 i 15 de febrer, s'anà popularitzant la figura de sant Va-

lentí, prevere romà, com «l'excels patró dels enamorats», puix que fou un sacerdot molt valent que, fent honor al seu nom, amb gran valentia desobeí les ordres de l'emperador Claudi (que havia prohibit el casament als soldats per evitar que afluïessin en el seu rendiment militar) i que, això no obstant, sant Valentí, de manera clandestina, no cessà en beneir les noces dels soldats cristians que li ho demanaven. Descobert per la policia imperial, sant Valentí fou empresonat i posteriorment decapitat el dia 14 de febrer de l'any 269 (o 270). Alguns anys després, les despulles del sant foren soterrades a la petita basílica que el papa Juli I féu edificar a la via Flamínia, a l'entrada de Roma, amplificada anys després (entre el 625 i el 638) pel papa Honori I per mor de l'afluència de pelegrins que arribant a Roma la visitaven. Fou llavors que hi va ser construïda una cripta per a acollir les relíquies de sant Valentí, on foren venerades fins a les primeres dècades del segle XIV quan, a causa del deteriorament de la basílica, aquestes foren traslladades a l'església de Santa Pràxedes, a l'Esquilí, molt a prop de la basílica de Santa Maria la Major, on encara les podem venerar. Tot i la difícil accessibilitat, són dignes de ser visitades «le catacombe di San Valentino sulla via Flaminia»,

unes de les més petites de Roma, descobertes l'any 1594, situades molt a prop del santuari de l'Immaculat Cor de Maria, a la plaça Euclide de Roma.

Sant Valentí mostrà una gran «valentia» a defensar davant les autoritats imperials un amor net i pur, genuïnament cristià, que condueix a «ocupar-se i preocupar-se» per l'altre, i això és el que feia en la clandestinitat aquest prevere romà arriscant la seva vida per tal que els joves enamorats poguessin compartir-la en un clima d'amor beneït per l'Església.

També, en el mateix dia 14 de febrer, el martirologi registra el record de sant Valentí, bisbe i màrtir, sebollit a la cripta del cèlebre monestir de Sant Benet de Bages, talment com si fos un gra colgat dins la terra de la Catalunya central, destinat a donar fruit amb la missió de fer fruitar la santedat a la comarca de Bages, d'on Sant Valentí és el patró des de temps immemorial. El famós estudiós de la vida dels

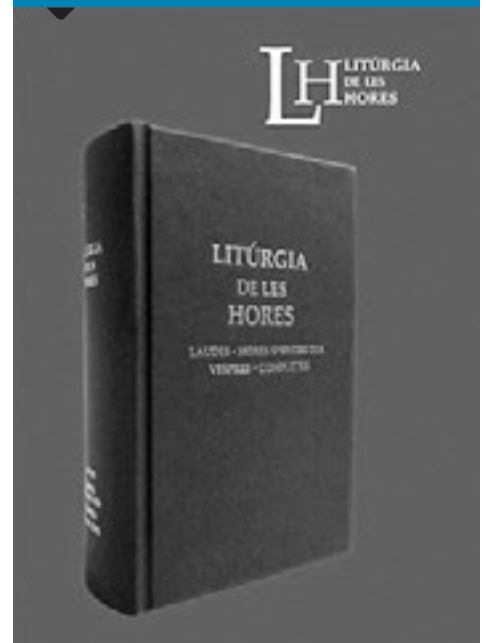
sants, el jesuïta Jean Bolland, en les *Acta Sanctorum* (Tom. II, Februarii, Venetiis 1735, ff. 742-743), no deixa de fer esment «De S. Valentino episcopo martyre Bagae in Hispania», és a dir, de sant Valentí de Bages, un sant de casa nostra que també se celebra el 14 de febrer, el mateix dia que sant Valentí, prevere i màrtir de Roma.

Sobre sant Valentí, bisbe i màrtir, venerat a la comarca de Bages, durant el temps de les exclaustacions vuitcentistes, el reverend Víctor Massanés n'escribí la vida i *Novena del gloriós bisbe y màrtir Sant Valentí, patró del poble de Navarcles y de tot lo Pla de Bages* (Manresa 1864). Pel que fa a la tradició popular, s'han recollit antics costums i adagis sobre el sant, com aquest vinculat a la tradició vitícola del Bages: «Per Sant Valentí trascolaràs lo vi.» Justament, després de la festa de Sant Valentí és quan es trascolava el vi al monestir de Sant Benet de Bages per a evitar que es malmetés i es tornés agre.

El llibre

Diürnal

Diürnal de la Conferència Episcopal Tarraconense per a les Esglésies en què es parla català. El diürnal, obra oferida en un sol volum, és una versió reduïda de la Litúrgia de les Hores, i inclou l'invitori, les laudes, l' hora menor, les vespres i les completes (tot menys l'ofici de lectura).

«Aquesta nova versó de la Litúrgia de les Hores, augmentada amb la versió de tots els himnes, els Bisbes de Catalunya desitgem que sigui la font de l'espiritualitat de tots els membres del Poble de Déu», afirma Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Un nou instrument renovat per a fomentar la lloança divina del poble fidel.

Més gent compromesa

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és la Jornada de Mans Unides. Totes les comunitats cristianes pregarem perquè s'acabi la fam al món i serem convidats a col·laborar econòmicament. La nostra implicació en la campanya, però, ha d'incloure a més un compromís personal per acabar amb un model de producció i de distribució dels aliments que continua propiciant la fam de quasi 800 milions de persones. Tal com diu el lema de la campanya d'enguany: "El món no necessita més menjar, necessita més gent compromesa".

Durant el segle passat, la lluita contra la fam va consistir en fomentar l'agricultura i la ramaderia extensiva i intensiva. Efectivament, es va aconseguir augmentar la producció alimentària però continuen patint fam la mateixa multitud de persones. Això és deu a que el model productiu ha portat a la mercantilització especulativa dels aliments i al malbaratament d'una tercera part dels aliments produïts. Col·lateralment, a més, estem malmetent el medi ambient.

L'informe de Mans Unides retrata bé el fenomen i advoca per un altre model productiu i distributiu que realment eradiqui la fam i faci més sostenible la producció alimentària. Això depèn de les polítiques internacionals i nacionals però també del nostre compromís personal. Us invito a mirar el vídeo de la campanya i a llegir l'informe que trobareu penjats a la web de la diòcesi. Jo només en faig un petit resum per concloure amb una invitació senzilla però important.

Els aliments s'han mercantilitzat. Els especuladors cerquen, monopolitzant el mercat, abaixar els preus de producció i encarir els seus marges en la distribució. Això fomenta la desaparició dels petits productors, la promoció del monocultiu, l'ús dels productes agraris per a biocom-

bustibles, les eliminacions d'excedents. Aquest camí ignora el dret de les persones a la alimentació i agreuja la fam.

El model productiu agroalimentari no és sostenible. L'agricultura i la ramaderia actuals consumeixen una quantitat de pesticides químics i d'aigua que malmet i explota el medi i té un impacte en l'escalfament global. La globalització de la distribució dels aliments provoca un consum d'energia desproporcionat i afavoreix el malbaratament: un terç del total.

És impossible un canvi de model sense un canvi en els nostres hàbits de consum alimentari. És senzill: consumir productes quilòmetre zero i ecològics i productes de comerç just i sostenible quan es tracten d'aliments que no es cultiven a casa nostra. Potser haurem de gastar una mica més en l'alimentació però contribuirem a eradicar la fam, a mantenir els petits productors aquí i allà, a produir d'una manera més sostenible, a aprofitar millor els aliments i, a més, a menjar més saludablement.

